

# ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Έτος ίδρύσεως 1935 — Περίοδος Γ'  
Αριθ. φύλλου 303158

Ίδιοκτητης — Διευθυντής  
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ

Ήγουμένησα Δευτέρα 19 Ιουλίου 1954

Τιμή φύλλου Δραχμ. 1.—

## ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΡΓΑ ΑΧΕΡΟΝΤΟΣ - ΚΩΚΚΥΤΟΥ

### Αποτελέσματα αδιαφορίας Προέδρων Κοινοτήτων

Είς το φύλλον της 21ης π. μνησθέντος Ιουνίου η σχολή ημεν με τὰ κατ' ἐπέκτασιν τῶν ἐργῶν Ἀχέροντος, ἐκτελούμενα ἀντιπλημμυρικά ἔργα Κωκκυτοῦ.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, τὸ ὁποῖον ἀπεφύρα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀποστραγγιστικοῦ ἔργου Χόι-κας—Πόγκας—Μανδρό-τοπου—Τουρκοπαλίου, καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ ἐπεδίδοντο εἰς τὴν καλλιέργειαν πλέον τῶν 1000 νέων στρεμμάτων καὶ θὰ ἀδελποῦτο ἡ καλλιέργεια δι-πλασίου ἀριθμοῦ, τὸ Ὑπουργεῖον παρὰ τῇ Προεδρίᾳ τῆς Κυβερνήσεως μᾶς ἀπέστειλε τὸ κατωτέρω δημοσιεύμενον ἔγγραφο διὰ τοῦ ὁποῖου τοῦτο πληροφωρεῖται εἰς τὰ ἔργα ἀξιοποιήσεως τῆς Πεδιάδος Ἀ-χέροντος.

Τὸν κίνδυνον τοῦτον εἰχόμεν προῖδει καὶ ἐπανεληλυμμένος ἐ-ζητήσαμεν τὴν συνδρομὴν τῶν κ. κ. Προέδρων τῶν Κοινοτή-των τῆς περιοχῆς, πλὴν δυσ-τυχῶς, οἱ κ. κ. Προέδροι ἀ-πεσχολημένοι μετ' ἐπιτήδεων τῶν Κοινοτήτων τῶν μερικῶν ἐνδιαφερόμενων, διὰ μὴ εἴ-πωμεν ἀτομικῶς, δὲν ἠθέλη-σαν νὰ ἐλθωσιν ἀρωγὸί μας.

Ἰδοὺ τὴν ἀποτέλεσμα τῆς ἀδιαφορίας τῶν.

Ὑπουργεῖον παρὰ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνή-σεως.

Αριθ. πρωτ. 15912/6/54

Πρὸς τὴν Διοκτίαν τῆς Εφημερίδος «Θεσπρωτικὸν Βῆμα»

Ἦγουμένησαν.

Ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 21/6 σχο-

## Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

Ὡς ἀπὸ τὸ περιεχόμενον δημοσιεύσεως εἰς τὰ «Θ. Νέα» ἀνταποκρίσεως, προκύπτει ὅτι ὁ Ἦγουμένης δὲν ἐχει ἀνάγκη ἡμετέρου, ἀλλὰ σὺν νεογνῶν τοῦ. Διότι δὲν ἐπι-πλάττει, ὅτι ὁ Ἦγουμένης κ. Πιτούλης εἶναι ἱκανὸς, ὅσον οὐδὲς ἄλλος. Καὶ μὴ μόνον εἶναι καὶ δραστηριότης ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐπιληφθῇ ἀπο-τελεσματικῶς παντὸς ἀνακύ-πτοντος ζητήματος.

Προσέτι δὲ εἶναι καὶ τὸ προ-σὸν νὰ εἶναι οἰκονομικῶς ἀ-νεξάρτητος, συνεπῶς ἀδύνατον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης. Χάρης εἰς τὰς ἱκανότητάς του αὐτάς, καὶ παρὰ τὴν οἰκονο-μικὴν καχεξίαν τοῦ Δήμου ἔ-χουν περατωθεῖ αἰσίως ἐπὶ τῇ Δημαρχίᾳ του τόσα ἔρ-γα, ὥστε νὰ ἔχῃ τὸ προβάδι-σμα εἰς τὸν Νομὸν μας.

Αἱ Δημοτικαὶ ἐκλογαὶ πλη-σιάζουν καὶ ἐκεῖνον ποὺ ἐπι-βάλλεται νὰ γίνῃ εἰναι ἡ ἐπι-λογὴ ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κα-λῶν καὶ ἀξίων συνεργατῶν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχουν μεμψι-μοιρίαι καὶ μικροαντιδράσεις ἢ ἐπιφυλάξεις.

στατεῦν τὴν ζωὴν των;  
Ἡμεῖς, τοῦλάχιστον, πι-στεύομεν νὰ.

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ τῶν Κοινοτήτων Μαργαριτίου καὶ Ἐλευθερίου ἐκδηλοῦν τὰς ἀνησυχίας των διὰ τὴν μὴ εἰσέτι ἐναρξέν, ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας ΕΤΚΑ τῶν ἐργασίων τοῦ ἀποστραγ-γιστικοῦ ἔργου ἐπὶ τῆς Λι-μνῆς Καταβόθρας. Καὶ διὰ τοῦτο ἔχουν τὴν γνώ-μην διὰ τὸ ἀπομένον χρό-νικὸν διάστημα δὲν θὰ ἐ-παρκέσῃ διὰ τὴν ἀποπερα-τωσὶν τοῦ ἔργου καὶ οὕτω, κατὰ φυσικὸν κανόνα ἢ δα πᾶνθ θὰ εἶναι ἀσκοπος. Ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα — μᾶς γράφουν — καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ χάνεται.

Μοῖοι εἶναι οἱ ἀρμόδιοι; Καὶ διατὶ δὲν ὑπενθυμί-ζοντες πρὸς τὴν Ἐταιρίαν τὸν εὐλογοῦμεν ὑποχρεώ-σεις τῆς καὶ ἀφήνουν ἐκ-θετα τὰ ζωτικὰ συμφέρον-τα τῶν κατοίκων τῶν ἐν λόγῳ Κοινοτήτων;

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ Συμ-βούλιον Παραμυθίας, διὰ τῆς ληφθείσης, ἔστω καὶ ἀγνῆς, ἀποφάσεως του τῆς κατασκευῆς ἀποδευτηρίου, τὸ πληροῦ ἕνα κενόν, τοῦ ὁ-ποῖου ἡ ἔλλειψις ἦτο λαν-θαστῆ διὰ τὴν πόλιν. Ἡ ἐκλεγείσα δὲν θέλει δὲν εἶναι ἡ ἐνδεδικμένη.

Παντοῦ, εἰς ὅλας τὰς πό-λεις, τὰ ἀποδευτήρια διὰ τὴν ἀνταποκρίσεως εἰς τὸν σκοπὸν των, κατασκευάζον-ται εἰς κεντρικὰ σημεῖα, μὴ ἀποκλειόμενον καὶ αὐ-τὴν τὴν πλατείαν. Συνε-πῶς ἡ πρόκρισις τῆς θέσε-ως δὲν εἶναι ἡ συμφέρουσα. Καὶ ὡς τοιαύτη θὰ πρέπει νὰ ἀναθεωρηθῇ, διὰ μὴ χρεωθῶσιν οἱ δημόται μετὰ τὴν δαπάνην χωρὶς νὰ ἐπι-τευχθῇ ὁ σκοπός.

Καὶ ὁρῶν εἶναι, τὰ ὑπὸ κατασκευὴν ἔργα νὰ μελε-τῶνται καὶ αἱ ἀποφάσεις νὰ λαμβάνονται μακρὰν συνισθημάτων ἢ προσω-πικῶν συμπαιδιῶν.

Ὁ κ. Νομάρχης δεδομέ-νου, διὰ καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημ. Συμβουλίου δὲν εἶναι ὁμόφωνος καὶ τὸ ἔρ-γον ἀπορᾷ τὴν δημοσίαν ὑ-γίαν, πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος.

## ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

Τοῦ κ. Γ. Φ. ΒΟΥΓΙΑΔΗ

Ἀς ὄψωνται οἱ αἰτίοι

Οἱ Φιλισταῖοι ἔχασαν ὁ-ριστικὰ καὶ ἀμετάκλητα τὴν εὐκαιρίαν νὰ φέρουν τὸ νερό τοῦ Ἁγίου Νείλου τῆς Μονῆς Γηρομερίου μετὰ φυσικὴν ῥοήν, ποὺ θὰ εἴ-ταν εὐλογία Θεοῦ. Ἀς ὄ-ψωνται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως οἱ αἰτίοι. Ἀλλὰ καὶ οἱ Γη-ρομεῖτες καὶ περισσώτε-ρο ἡ Ἀδελφότης των στὴν Ἀθήνα, συνήργησαν γιὰ τὴν ματαίωσιν τοῦ ἔργου. Κι' ἔκαμαν τὴν ῥουλεὰ τους στὰ κρυφὰ καὶ στ' ἀθόρυ-βον μετὰ τὴν ψεύτικὴν βάσι, ὅτι ὁ Ἁγιὸς Νεῖλος, ὡς σπασμένη νερὸν, ... δακρυ-ροεῖ κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας—τὴν τύχην τῶν Φι-λισταίων ἀσφαλῶς. Κι' ἐ-νέργησαν ἔτσι γιὰ νὰ τὸ κερδίσουν αὐτοὶ. Τοὺς εὐ-χομαὶ γλήγορον τὴν πραγ-ματοποίησιν τοῦ πόθου, ἀν-δρὶ τοῦ ὄνειρου.

Ὁ Γερόλυκος τῶν Φιλισταίων

Νουνὸς στάθηκα τοῦ Δη-μάρχου Φιλισταίων. Γερόλυ-κο τὸν ἐβγάλα καὶ Γερόλυ-κο τὸν λένε ὅλοι στὸ Φιλι-στὶ καὶ τὸν γράφουν τὰ Θεσπρωτικὰ φύλλα. Κι' εἶναι τοιοῦτο τὸ πλέον ἀξι-οσημεῖο τῆς πολιτικῆς του γραμμῆς, ποὺ δικαιώ-ναι τὸν... νουνό του, διὰ ἡ-φισε τελευταίον τὸ ἐπιφα-λὲς ἔμπεδος τῆς ὕδρευσεως.

Ἐβγάλε μὲν ὅσα ὄλα τ' ἄλ-λα, μέσα στὰ ὁποῖα ἐξω-ρίζε ἡ ἀποστραγγιστὶς τοῦ ἔργου τῆς Λούτσας καὶ ἡ ἀσφαλτοστρώσις τοῦ δρό-μου τῆς Ἀγορᾶς, ποὺ δη-μοπρατήθηκε τελευταία. Καὶ τῶτα—κάμετε σταυ-ρό!—μένει ἡ ἀνύψωσις τοῦ νεροῦ τῶν ἐγκάτων τῆς Γράβας, ποὺ γιὰ νὰ παρῇ αἰσιο τέλος πρέπει πρῶτα νὰ βοηθήσῃ ὁ Γεραμπεῖ καὶ κατόπιν νὰ ἐπεραστοῦν οἱ «μηχανές» ποὺ θὰ στή-ναι ἀκούραστα ὁ Διάβολος.

Θὰ προχωρήσω, λέει ὁ κ. Σπανόπουλος μετὰ βῆμα σημεῖωτο καὶ μετὰ δοκιμὴν ἐν-δοκιμῆς. Στὰ 160 μέτρα θὰ κάμῃ τὴν συλλεκτικὴν δεξα-μενῇ. Τρομάζει ν' ἀνεβῇ πάρα πᾶ ὦ. Ἀς καμῇ ποὺ τὸ Συμβούλιον του ἐκεῖνο τὸ νομίζει καλλίτερον. Τὴν ὑστεροφημίαν τὴν ἐξασφα-λίσαι. Κανένας Δήμαρχος

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ

## ΟΙΚΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΜΠΟΓΑΖΙΟΥ

Οἱ κάτοικοι Μπογαζίου διὰ τὴν πραγματοποιήσιν —Φιλισταίων διὰ τῆς δημο-νός τοιοῦτου τόσον εὐσε-σιουμένης κατωτέρω ἐπι-στολῆς των ἐκφράζουσιν τὴν πικρὴν παράπονον διὰ τὴν μὴ ἐνίσχυσιν τῆς καταβλη-θείσης παρ' αὐτῶν προ-σταθείας πρὸς ἀπόκτησιν Οἴκου τοῦ Θεοῦ.

Τὸ αἶτημα τῶν ἀγνῶν αὐτῶν Χριστιανῶν, ποὺ παραμένουν πιστοὶ εἰς τὰ ἰδανικά τῆς Φυλῆς μας καὶ τὴν πατροπαράδοτον πίστην, ὡς δεῖγμα ἱερὰς εὐλαβείας κρινόμενον θὰ πρέπει νὰ συγκινήσῃ κάθε ἀρμόδιον δυνάμενον νὰ τὸ ἱκανοποιήσῃ.

Ἡ στήλη αὕτη μετὰ πη-γαῖαν τὴν πίστιν πρὸς τὰ φιλόφρονες καὶ φιλεῖς πλάγχθα αἰσθημάτων τοῦ Μεγάλου τῆς Πατρίδος μας Πρωθυεράρχου καί-νει ὅτι οὐδὲ κἂν ἡ συνηγο-ρία τῆς εἶναι ἀπα αἰτήτος

ΣΠΥΡΟΥ ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ

## ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

21ον

Η ΠΕΙΝΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ 1941—44

Σκληρὰ τὰ χρόνια τῆς ξενικῆς κα-τοχῆς 1941—44. Καλὸ, νὰ μὴ τ' ἀναφέ-ρει καὶ τὰ θυμᾶται κανένας, γιὰτὶ φέ-ρουν ἀνατριχίση καὶ σταματᾷ τὸ αἶ-μα στὶς φλέβες. Πείνα, ἀπελυσία, γύμνια, ἀθλιότητα καὶ ἀνέπνοια δυσ-τυχία μαστίζει τὸν κόσμον.

Οἱ δρόμοι τῆς Παραμυθίας γεμίζουν ἀπὸ Μακεδόνες καὶ ὀρεινούς Ἑπειρώ-τες ποὺ ποιοῦν διὰ τὸ πολίτευμα γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί, ἀσπιδά, χαλκώματα, προίκες, βέρες, ἐπιπλά. Ἡ ἀνταλλα-γὴ γίνονταν εἰδος μετ' εἰδος γιὰτὶ τὸ χρῆμα δὲν εἶχε καμμίαν πέρασιν. Γέσ-σερες λίτρες λάδι ἢ τυρὶ ἀνταλλάζον-ταν μετὰ μὴ λίτρα καλαμπόκι. Ἡ ὁκᾶ τὸ καλαμπόκι ἦταν ἡ τιμὴ μονάδας γιὰ ὅλα τ' ἄλλα πράγματα. Ἡ χρυσὴ λίρα ἀνταλλάζονταν μετὰ 30 ὁκ. καλαμ-πόκι.

Οἱ Φαναρίσιοι ποὺ εἶχαν πολλὰ γεννημένα εἶχαν πλουτήναι. Μετὰ 100 ὁκ. καλαμπόκι ἀγοράζονταν δύο ραφ-τομηχανὲς μαζί μετὰ τὴν ποδαρικήν τους. Γιὰ 60 ὁκ. καλαμπόκι πούλησαν οἱ 24 τόμοι τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἑγ-κυκλοπαιδείας τοῦ Πυρσοῦ, δεμένοι.

Τοὺς ἀνθρώπους στὴ ζωὴ κράτησαν τὰ λάχανα καὶ τὸ γάλα. Κι' ἔδωκε ἡ γῆς τότε, σὺν νάνιωθε κι' αὕτη τὴν πεί-να τῶν ἀνθρώπων ἄφθονα χόρτα καὶ λαχανικά. Κοπάδια γυναῖκες γυρίζουν τοὺς ἀγρούς μαζεύοντας λάχανα. Κι' ὅποιος εἶχε μὴ γαλάρα γίδα σπῖτι του εἶχε ἕνα θησαυρὸ. Εἶχε τὴ ζωὴ τῆς οἰ-κογενείας του.

Ἀπάνου σ' ὅλη αὕτη τὴν δυστυχία καὶ τὸ βάσανον τοῦ λαοῦ δὲν ἔλειψαν κι' οἱ ἀλεβάνες καὶ ἐφιάλτες. Ἄγωνα ἀπὸ μπόρες καὶ καταιγίδες οἱ ἀνθρώποι καὶ τὰ τοσάκια ἐξέρχονταν ἀπὸ τὶς τρύπες καὶ τῶν καὶ βόσκουν ἀπὸ τὰ πτώματα καὶ τὰ φοβίματα ποὺ ξερνᾶν καὶ παρασύρουν οἱ νεροπομπές. Κακο-ποῖα στοιχεῖα καὶ καιροσκόποι, οἱ μὲν γιὰ τὴν καλοπέρασιν, ἀδιάφοροι κι' ἄσυ-ναίσθητοι ἀπὸ τὶς ἀτίμες πράξεις τους, πατώντας ἀπάνου τὸν ἀνθρώπινα κου-φάρια, οἱ δὲ γιὰ τὸν εὐλόλο πλουτισμὸ ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς λαϊκῆς δυ-στυχίας καὶ τὸ στρωμάτωμα τῆς Πατρί-δας, καλόπιαναν καὶ συνεργάζονταν μετὰ τοὺς καταχτήτες, μετὰ τοὺς ἐχθρούς, ποὺ νάνουν ἡ γῆς καὶ νὰ τοὺς κατάπι-ν, ὑψώνοντας κάπου κάπου μ' ἐπίδει-ξη καὶ τὰ σάβανα τῆς ἐπὶ φερέτρου καὶ τομένης Πατρίδας γιὰ φιλαρέσκεια καὶ πα-γνίδι τῶν ἐχθρῶν.

«Πατρίδα! Μισάνοιξε τὰ μάτια σου καὶ ἴδες τὰ σάβανα σου στὴ φράχτη πε-ταμένα γιὰ σιμάχτρο καὶ περγέλια!». (1)

ΜΑΧΕΣ ΣΠΑΘΑΡΙΩΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΡ

ΚΩΝ ΙΤΑΛΩΝ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

Ὅπως εἶδαμε οἱ Τουρκοσάμηςδες ἔγιναν τὰ δεξιὰ χέρια τῶν καταχτητῶν προδίδοντας καὶ συμπτύσσοντας μ' αὐ-τούς. Οἱ πράξεις των αὐτῆς ἀρέθιζαν σὲ μεγάλο βαθμὸ τοὺς Ἑλληνας. Ἐτοῖς ἀπὸ Ἑθνικὴ ὑπερφανείᾳ ὁ Κώστης Κο-λῖος ἀπὸ τὸ Προδρόμι μετὰ τὸ χωροφύλα-κα Ἡλία Νίκου ἀπὸ τῆς Δωδωνῆς σκο-τώνουν μέσα στὴν Παραμυθίαν καὶ μπρο-στὰ στοὺς Ἱταλοὺς δύο προύχοντες τούρκους, ἕνα ἀπὸ τὸ Καρβουνάρι τὸν Τεφίκ Κεμάλ Χατζή καὶ τὸν ἄλλο ἀπὸ τὸ Μαργαρίτι τὸν ἑμπειρογαστὸρ Για-γιά, ἐπειδὴ σὲ τὸ καφενεῖο ποὺ οὐζόπι-ναν ἔβρισαν τὴν Ἑλληνικὴ σημαία καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Βασίλει Μπαλούμης ἀπὸ τὸ Σπαδαράτι (2) γιὰ νὰ πάρει ὁ-νομα σκοτώνει ὅπου βρεῖ μοναχισμὸν τοῦ Τούρκου.

Πολλὲς συμπλοκὲς καὶ ἀληθινὲς μά-χες γίνονται μετὰ τῶν Σπαθαριῶν τοῦ Μπαλούμη καὶ τῶν Τούρκων τοῦ Μαργαριτίου καὶ Καρβουναρίου.

Οἱ Τούρκοι μὴ μπορῶντας νὰ τὰ

## ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ἐν-διαφερομένη διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν καλυτέραν ἱκα-νοποίησιν τῶν αἰτοπαρῶν γῶν, ἔλαβε σειράν μέτρων διὰ τῶν ὁποίων προστα-τεῦει τὴν τιμὴν τοῦ αἴτου εἰς τὸ ἐλευθέρῳ ἐμπορίῳ. Ἐπίσης δι' ἐτέρας ἀπο-φάσεις πύξθη τὸ ποσό-στόν ποσάδσεως ὑπὸ τῶν παραγωγῶν εἰς τὴν συγκεν-τρῶσιν αἴτου καὶ τὸ εἰς-πρακτέον ἀντίκτιστον τοῦτο.

Ἡ Κυβέρνησις παρακο-λουθεῖ τὸ αἰτικὸν μετὰ ἐνδια-φέρον καὶ στοργὴν καὶ εἰ-μεθὰ βέβαιον διὰ τὴν λη-φθεὶν καὶ ἄλλα μέτρα προ-στασίας τῶν αἰτοπαρῶν γῶν.

ΠΕΡΑΝ τοῦ αἰτικῶς ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἀπόφα-σιν πῶς ἐνεργήσῃ συγκεν-τρῶσιν διὰ λογισμὸν τῶν παραγωγῶν βρώμης, κατὰ βάλλουσα εἰς τούτους τὰ 75 οἰο τῆς τιμῆς τῆς ἐλευ-θέρας ἀγορᾶς.

Ἡ γνωστοποίησις τοῦ μέ-τρου τούτου εἶχεν ὡς ἀπο-τέλεσμα ὅτι μόνον νὰ στα-ματήσῃ ἡ ὑποτίμησις τῆς τιμῆς εἰς τὴν ἐλευθέρῳ ἀγορᾶν, ἀλλὰ τοὐναντίον νὰ σημειώσῃ ἀνοδόν.

Οἱ παραγωγοὶ πρέπει νὰ ἀντιληφθῶν τὸ συμφέρον των καὶ νὰ παραδώσιν τὸ προῖόν εἰς τὴν συγκεντρώ-σιν διότι οὕτω θὰ ἐπιτύ-χουν τὴν ἀνοδὸν τῆς τιμῆς.

Ἄλλωστε ἐάν δὲν ἐγένετο ἡ ἐνεργουμένη ἡδὴ συγκεν-τρῶσις ἡ τιμὴ τῆς βρώμης θὰ ἦτο κατὰ πολὺν κατω-τέρω τοῦ ἐισπραττομένου ποσοῦ ὡς προκαταβολή.

ΔΙΑ ΤΗΝ ἐξυπηρέτη-σιν τῆς συγκοινωνίας μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Καλαμᾶ χω-ρίου, ἀπὸ ἐτῶν, μετὰξὺ Με-ρινίας — Παλαιοχωρίου, τὸ Δημόσιον εἶχε τοποθετήσῃ ἕνα Πορθμεῖον.

Ἡ δαπάνη τοῦ Δημοσί-ου διὰ τὴν συντήρησιν καὶ μισθοδοσίαν τοῦ φύλακος ἀνέχετο ἐτησίως εἰς 10 χιλ. ν. δραχμῶν, πᾶσιν ἀ-σήμενον, ἐναντὶ τῆς προ-σφερομένης εἰς τοὺς κατοί-κους ἐξυπηρέτησεως.

Ἦδη, πληροφωροῦμεθα ὅτι, διὰ λόγους οἰκονομίας ὁ φύλαξ ἀπελύθη καὶ συ-νεπῶς τὸ Πορθμεῖον δὲν λειτουργεῖ. Οὕτω οἱ κάτο-ικοι τῶν ὠ. ἀνω χωρίων ἐ-πανήλθον καὶ πάλιν εἰς τὴν παλαιάν των κατάστα-σιν. Καὶ ὅσοι μὲν ἔχουν λεπτὰ πληρώων ἰδιωτικὸν βαρκάκι καὶ περνοῦν, ὅσοι δὲ δὲν ἔχουν μπαλῶνιν μέ-σα σὲ ποτάμι μετὰ κινδύνον τῆς ζωῆς των.

Δὲν νομίζει τὸ Ὑπουρ-γεῖον Οἰκονομικῶν ὅτι, οἱ σκλάβοι αὐτοὶ τῆς ὑπαί-θρου δικαιούνται νὰ ἐπι-βαδύνουν τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμὸν μετὰ 10 χι-λιάδας δραχμὰς διὰ νὰ ἐξυ-πηρετοῦνται καὶ νὰ προ-

